

EDWARD HIGGINS
Kindral

EESTI
RAHVUS-
RAAMATUKOGU

Spetsiaalne fond

WILLIAM BOOTH
Asutaja

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

KARL JOHANSON
Juhataja Eestis ja Lätis

№ 3

Rahvusvaheline pääkorter
101 Queen Victoria Street London

Oktoober 1929

Rahvuslik pääkorter
Matisa iela Nr. 11/13 krt. 6 Riga
Telegr. aadr.: Pestišanas Riga. Tel. 91950

Hind
15 senti

Meie aja hädaohud.

Kas jõuavad nad veel rongist mööda? (Vaata kirjeldus 2. lhk.)

Meie aja hädaohud.

(Esikülje pildi juure.)

„Meie jõuame veel parajasti üle.“ — Nii mõtles see autojuht, kui ta oli raudteeliini ligiduses ja nägi kaugel lähenevas kiirrongi. Ülesõidu kohal polnud tõkkepuid, oli vaid üks hoiatustahvel. Ta oli kindel oma masina kiirusele. Kuid siiski alahindas ta parajasti ligitor-mava rongi kiirust, ja kui tema auto esimesed rattad puudutasid raudteeroopaid, oli ka vedur samal kohal. — Kole ragin, plahvatus, leegid, sõestunud inimkehad — varemete hunnik. Õnnetus oli juhtunud.

Kaotus ja riismed.

Silmitsedes tänapäeva ajalehti, leiame säält peaaegu igapäev mis-kisuguse autoõnnetuse, raudteedõnne-tuse, maja kokkuvarisemise, loodus-õnnetuse kirjelduse, samuti ka sõnu-meid trammide kokkupõrgetest jne. Surm peab oma lõikust. Isad rõõvi-takse perekondadel, lapsed — va-nemallit. Koristamistööd algavad ko-he. Riismed kõrvaldatakse kiirelt. Liikumine läheb jälle oma rada. Rahvas unustab ruttu — kuid vägita-tute haavast ja perekonnaliigete hingevalu asetamatu kaotuse pärast ei saa vaikida nii ruttu.

Hoiatustahvlid ja signaalid.

Raudtee- ja teistel liikumisametnikel on oma eeskirjad, oma signaalid ja hoiatustahvlid. Kui need jäetakse tähelepanemata, sõidetakse üle peatussignaalist, ja õnnetus ongi käes.

On olemas ka teistsugused hoiatustahvlid — Jumala kümme käsku. Tänapäeval arvatakse läbi saada ilma nendeta. Paljud arvavad, et ei olla vajaline, et meie haritud ajal lapsed õpiksid kümnet käsku. Nii võetakse neilt hoiatustahvlid ära. On palju lapsi, kellele ei õpetata: „Sina ei pea varastama!“ On palju noori inimesi, kellele pole öeldud, et ei tohi valetada. Nad ei tea hoiatustahvlit. Ei mõelda sellele, et üks püha käsk kõlab nõnda: „Sina ei pea tapma.“ Tehtakse seda, mida kurjus kõrva sosistab, kuni järgneb õnnetus, kokkupõrge.

Tänapäeva lõbustuskohtis, teatud teatrites ja kabareedes isegi mõni-tatakse kuendat käsku — „Sa ei pea abielu rikkuma“ — nimelt ette-kannetega, mis ülistavad abielurik-kumist!

Truude hingehoidjate häält, jumalameeste häält, päästesõdurite hoiatustahvliteid tänavail ja vabaõhu-koos-olekuil kuulatakse, kuid sageli ei järgneta sellele. Selle lõpp on ko-

hus, vangla, sunnitöö ja üsna sageli surm.

Teised jälle patustavad, kuna nad elavad kõlbmata elu. Hoollimata loo-duse ja enese keha seadustest, pää-legi tähelepanemata jättes Jumala seaduseid sattuvad nad lõpuks haigemajja, kus nad lamavad voodis parandamatuna, või kuskile hullu-majja, et oma elu lõpetada hullu-meelsuse pimedas öös.

Tumedad tungid.

Jumal hoiatas Adamat teatud puu viljast süüa Eedeni aias. Adam mõtles küll hoiatusele, kui kiusatus tuli; aga ta langes, ja suur õnn, Ju-mala osadus oli kadunud. Kaini hoiatati Jumala küsimusega: „Miks süttib su viha põlema, ja miks oled sa nõnda silmist ära langenud? Eks see ole nõnda? Kui sa hääd teed, siis saad sa andeks, aga kui sa ei tee hääd, siis magab patt ukse ees, ja tema himu käib sinu päale, aga sina pead tema üle valitsema.“ Kain ei lasknud ennast õpetada Jumala hoiatusega, vaid ta järgnes oma tumedaile, pörgulistele tungi-dele ja lõi maha oma venna Abelit. Õnnetus oli juhtunud, Kain ei hoo-linud Jumala manitsusest, ja ta sai mõrtsukaks.

Rahvaste hädaohud.

Ja nii võiksimme tuua rohkesti näi-teid pühakirjast, et tõendada, kui hädaohtlik on tähelepanemata jätta Jumala hoiatusi ja pühi kümnet käsku.

Mõtleme Iisraeli kuningaille, keda prohvetid pidulikult hoiatasid loobuda ebajumalate teenistusest ja omaaja patust, ning teenida elavat Jumalat. Eks anna meile piibel koledaid näi-teid Jumala kohtumõistmisest, mis said osaks kuningaille ja rahvaile, kui ei hoollitud Jumala seadustest! Jumala karistusviitsad ja kohtuotsu-sed olid väga rasked.

Meie tänapäeva inimsugu on suu-re hädaohus, püstitades jumalana troonile spordi, kehakultuuri, meelte-lõbu ja mammona. Kristus ütleb nii tabavalt: „Kus on teie vara, sääl on ka teie süda.“ Kas ripub sinu süda spordivõistluste küljes?

Kuidas on lugu sinuga?

On sinu meeled ja mõtlemine tegevuses ainult sellega, kuidas sa päälle rasket päevatööd leiaksid aja-viided lõbustuskohtist? On sulle Ju-mala sõna ja Jumala käsk täiesti ükskõik? — Kallis sõber, siis lähed

sa vastu paratamatule kokkupõrkele. Sinu elu katastroof juhtub varem või hiljem nii või teistil sel kombel, nagu on näidatud eelpool. Apostel Johannes kirjutab: „Ärge armastage mitte maailma ega seda, mis maailmas on; kui keegi maailma armastab, siis ei ole isa armastus mitte tema sees. Maailm ühes tema himuga läheb hukka. Kes aga Jumala tahtmise järele teeb, see jääb igavesti.“ (1. Joh. 2:15, 17.) Teed sa Jumala tahtmise järele? Elad sa tema käskude järele? — Sa ütled, ma ei või, ma pean käima oma tungide järele. — Sa pead? — Ma arvasin, et sa oled vaba inimene, ja et sa võid teha, mis sulle meeldib! Nii oled sa siiski inimene, kes peab tegema, mis sa öieti küll ei tahaks ja mis juba ammu on otsuse teinud sinu parema „mina“ üle. Nii oled sa siis ori, ühe peremehe pärisoman-dus, kes hoiab küttes sinu hinge, tõmmates seda lõpmata kuristikku, kui mitte hääda peremees, truu Õn-nistegija, kes tahab olla ka sinu Lu-nastaja, ei asu sinu südamesse ja ellu. Ta võib sind päästa. Tema ükski võib sinu iseloomust välja võtta tumedad tungid ja sinu rinda istu-tada uue elu.

„Mis ma pean tegema?“ küsis ad. Jeesus ütles: „Kes tuleb minu juure, seda ei taha mina mitte välja tõu-gata.“ Ta tahab ka sulle öelda: „Minu poeg, minu tütar, sinu patud on sulle andeks antud. Mine, ja ära tee enam mitte pattu. Kui sa mind armastad, siis pea minu käsusõnu.“ Kes tunnistab oma pattu ja jätab selle, sellele saab osaks halastus. Lase oma patud minna ja asu Jee-suse Kristuse kõrvale, siis on sul elu, täieline rahuldus, rõõm ja õndsus.

Kanti arvamine.

Kuulus mõtteteadlane Immanuel Kant, kelle nimel on kogu maailmas hää kuulsus, oli tugev õllejoomise vastane. Kuuldes, et keegi oli hai-gestunud või tundis endal halb ole-ma, küsis Kant harilikult: „Kas ta joob õlut?“ Selles leidis ta seletuse. Kui keegi suri varem kui seda võis arvata, siis ütles Kant: „Muidugi jõi ta õlut.“ Võrreldes seda õlle hinda-mist meie päevade omaga, peab ot-se imestama. Mis näib olevat lin-nas endastmõistetavam kui õhtul juua õlut? Kes mõtleb veel sellele, et see vast toob kahju tema terve-sele? Ja ometi on see nõnda. Korra-pärane õlletarvitamine teeb keha vastupanujõuetuks külmetusele ja haigusele. Mitte ainult naps pole tervisele kahjulik.

Lõikuse Issand.

„Jehoova päralt on maa ja selle täius, maailm ja kes sääl pääl elavad.“ Taav. Iaul. 24:1.

Lõikuseaeg on selleks, et meie meele tuletada Jumala häädust ja lahkust. Ta on ka tunnustus sellest, et Jumal on pidanud truult oma töötust, mille ta andis Noale pärast veeuputust. „Nii kaua kui seisab maa, ei pea lõppe-ma külv ja lõikus, külm ja palavus, suvi ja talv, päev ja öö.“ (1. Moos. 8:22).

Keegi tuntud luuletaja väljendas mõtteid, et kõik inimesed, kes panevad kogu oma usalduse Issandale, saavad jõudu ja troosti järgmistest sõnadega: „Kui Jumal taevas tuleb oma õigusega, siis igas asjas hää on maailmas!“ Jumal, kes valitseb ja kes juhib taeva ja maa saatust, seisab üle kogu inimliku jõu, ja tema üle ei või otsustada inimlike mõõdupuudega. Me ei või temast saada selget ettekujutust, kuna meie mõtlemine on ikkagi ainult inimlik ja ebatäiuslik.

Issanda päralt on maa,

sest Ta on loonud maa ühes kõigega, mis asub selle pääl. Tal on seepärast maa üle omandusõigus. Igalpool, kuhu meie ka vaatame, peame tunnistama, et kõike on olemisele kutsunud tark ja täiuslik looja. Kõikjal looduses näeme, et üks vägev looja on viimistlenud töö, mis meid võib täita vaid sügavaima imetlusega, nii et meie ei saa teisiti kui Tema vägevust ja võimu ülistada kiites. Kõikjal maakeral leiame Tema võimuse ja Tema targa ettenägemise tunnismärke. Ka teadus seletab, et ta mõistab ikka rohkem, mida sügavamale läheb tema uurimine, et kõik peab teostuma igaveste seaduste järgi. Sellega on aga ka öeldud, kui jälgida seda mõtet järjekindlalt, et peab olema üks seaduseandja — jumalik kõikvõimne olevus.

„Õel ütleb oma südames:

Ei ole Jumalat.“ (Laul 14:1). Neil sõnadel on tänapäeval samasugune täiuslik tähendus nagu ajal, mil seda kirjutas laulik. Iga arusaaja

süda pole mitte ainult veendunud selles, et on olemas üks kõrgem olevus, Jumal, vaid ta on ka ise kogunud Tema armastavas hoolitsuses.

Maa on Issanda päralt.

Iga puu ja põõsas — kuld ja hõbe — paljud linnad ühes nende elanikkudega — kõik kuulub Jumalale. Kõik, mida nimetame endi omaks, on meie kätte usaldatud vaid lühikeseks ajaks,

olid oma põldudelt lõiganud vilja esimese saagi, tulid nad kokku, et selle ohverdada Jehoovale, ja ka aastal lõpul ei unustanud nad iialgi, pühitseda korjanduse püha. (2. Moosese 23:16).

Meie praegusel ajal,

tehnikka ja rohkete leiutuste ajajärgul, ei tohi meie unustada iialgi, kui täiesti meie oleneme Jumalast. See äratundmine aitab meid kindlamini seista elus ja usklikumalt hoida Jumala poole, kes meie pääle halastab armurikkalt. „Otsuke isa laste pääle halastab, nõnda halastab Jehoova nende pääle, kes teda kardavad.“ (Laul 103:13). Oma taevase Isa juurest leiame tõelisi rõõmu. Ta muretseb meie eest, et me ei tarvitseks kannatada ühtki häda. Inimestele kingib ta mõistuse, et nad võiksid harida maad, ja vihma, päikese ja tuule saadab ta samuti, et villi hästi valmiks.

Me teame, kui hästi mõtles Jumal esimese inimpaariga Eedeni aias. Ja hoolimata tänamatusest, mida esimesed inimesed väljendasid Jumalale, hoolitses ta edasi nende eest, et nende teha mugavaks ka olemist maa pääl. Sellepärast kuulub Talle ka kõik austus lõikuseajal. Meie lõikuse-tänu-pühitsuse ohver, mida Talle pakume, ei tee Teda rikkaks; aga Tal on meist hää meel, kui Ta seejuures näeb meie ohvrimeelset südant, mis tunneb end olenema Tema vägevusest ja suuruselt. Seepärast ütleme lõikuseajal ühes laulikuga: „Tulge, kummardagem ja nõtkutagem, heitkem põlvili maha Jehoova palge ette, kes meid on teinud.“ Sest Tema on meie Jumal ja meie Tema karja rahvas ja lambad, kes ta käe all.“ (Laul 95:6,7).

Võta aega!

Kellel pole aega lugeda oma piiblit, peab veendumas selles, et tal on aega haige olla. Kes ei leia aega palvetunniks, peab saama aega, et surra. Kellel pole aega tõsiselt enda üle järeilmõtelda, leiab küllalt aega patustamiseks, ja kellel pole aega kahtsuseks, leiab ees igaviku, kus kahtseline on hilja.

Päästarmee õpetus.

Päästarmee põhiõpetus on:

1. Meie usume, et vana kui ka uue testamendi kirjad on antud Jumalast ja et need ainuüksi ütlevad jumalikele käsklike kristliku usu ja elu üle.
2. Meie usume, et on olemas üksainus Jumal, kes on ilmlõpmata täius, kõigi asjade Looja, Ülevalpidaja ja Valitseja.
3. Meie usume, et Jumal on kolmes isikus — Isa, Poeg ja Püha Vaim — ilmjamatata olevus, ühesuguses jõus ja aus, ainukene õige uskliku palve.
4. Meie usume, et Jeesus Kristus isikus on ühendatud jumalik ja inimlik loomus, sest et Tema on tõsine Jumal ja tõsine inimene.
5. Meie usume, et meie esivanemad olid loodud ilmsüütd, kuid sõnakuulmata oleku läbi kaotasid nad oma puhtuse ja rõõmu, ja et nende patu sisse langemise pärast kõik inimesed jäid patusteks ja et nemad kui niisugused Jumala viha all seisavad.
6. Meie usume, et meie Issand Jeesus Kristus oma kannatamise ja surma läbi on toonud lepitust kogu maailmale, nii et kes tahab, võib päästetud saada.
7. Meie usume, et kahtsetmine Jumala ees, usk meie Issanda Jeesuse Kristuse sisse ja uuestisündimine Püha Vaimu läbi on tingimata tõelised päästmiseks.
8. Meie usume, et oleme õigeks mõistetud armu läbi usumise Issanda Jeesuse Kristuse sisse ja et sellel, kes usub, on tunnustus eneses.
9. Meie usume, et püha kiri õpetab mitte üksi seda, et jäämine Jumala sisse on olemine meie jäämisest usus Jeesuse Kristuse sisse ja sõnakuulmises Temale, vaid et on võimalik ka neil, kes on olnud tõesti ümberpööranud, ära langeda ja igavesti hukka minna.
10. Meie usume, et see on kõigi usklikkude eesõigus, olla pühitsetud, ja et kõik vaim, hing ja ihu võib saada ilmlaitmata hoitud meie Issanda Jeesuse Kristuse tulemises. See tähendab, meie usume, et uskliku südames pärast ümberpöörmist jäävad kalduvused kurjale ehk viha juured, mis nii kaua kui need pole ümbermuudetud jumaliku halastuse läbi, sünnitavad patu, et aga need kurjad kalduvused võivad saada täiesti ärvõdetud Jumala vaimu läbi ja terve süda puhastatud kõigest, mis Jumala meele vastu on, ehk täiesti pühitsetud, toob ette siis ainult vaimuviljasid; meie usume ka, et inimesed nii täiesti pühitsetud, Jumala vae läbi saavad hoitud ilma veala ja ilmlaitmata Tema ees.
11. Meie usume hinge surematust, liha ülestõusmist, viimse päeva kohut maailma lõpul, õigete igavest õnnistust ja jumalakartmatute igavest kohut.

mida võime omada maailmas. Kui meie kord sulgeme oma silmad surmas, omandavad teised inimesed kohe väärtusi, mida meie saavutanud oma elus. Seepärast on väga tähtis, et jõuaksime selgusele, missugune vastutusrikas elu on meil. Me peame seda kasutama Jumala austuseks. Iisraeli-lapsed oskasid tänada oma Loojat kõigi andide ja armu eest, mida Ta neile näidanud. Kui nad

Pääkorteril märkused.

Lõikusepüha. Kui meie neld ridu loeme, on meie tänavune lõikusepüha täies hoos igas korpuses, ja meie ootame sellest ettevõttest häid tagajärgi. See on võimaluseks, kus igaüks üksikult ja kõik üheskoos võivad avaldada oma isiklikku tänu lõikuse Issandale, kes on annud maale ja rahvale nii õnnistatud lõikuse. See annab ka võimaluse, tegelikult näidata Jumala vastu oma armastust ohvri läbi, mida sa tood ohvrialtarile lõikusepüha ajal. Meie loodame, et iga seltsiline ja sõber teeb oma kõige paremat ja annab oma ohvri Jumalale ja tema riigi levitamiseks Eestis.

Kandidaadid. Lõikust on palju, kuid töötajaid vähe; paluge lõikuse Issandat, et ta saadaks töötajaid oma tööpõllule. Kindlasti on olemas mõned noored salvatsioonistid, kes on kuulnud kutsumise hüüdu, et saada Issanda töötajaks sellel võimalikul põllul, mis valgendab lõikusele. Kandidaatide pühapäev on 27. oktoobril.

„Sõjahüü“ levitamine. Oli huvitav, et viimases numbris võisime lugeda esimest aunistikku. See annab tunnistab seltsiliste hoolsuse. Nii on õige, seltsilised! Laota seda rõõmusõnumit „Sõjahüü“ läbi. Sellel on suur misjon tähta ja selles usutritsved sa jätkata, et töötada Jumalale.

On üks osa seltsiks, kes pole asjaga veel algust teinud. Otsusta nüüd, et selle numbriga saada üheks Jumala võitlejaks. Järgmises numbris ilmub üks ülesvõtte Tallinna jaoskonnana „Sõjahüü“ võitlejatega.

Seespidine elu.

Mida kauem ma elan ja mida rohkem uurin Jumala sõna, seda enam olen tulnud veendumusele, et suur osa tänapäeva usust on vaid sõnad, võrreldes piibli õpetusega ja läbielamisega, mida omasid ja uskusi esimesed kristlased. Paljud nimepidi kristlased nähtavasti tänapäeval mõtleavad, et kõik, mida soovib meie taevane Isa, on juhust teha neid viletsaiks; järelikult, nende kristlik läbielamine ei ole sugugi rahuldunud. Võidu asemel on sääl kaotus, „rikkaliku elu“ asemel on sääl ainult olemasolu ja töötatud „rõõmu täiuse“ asemel on sääl ainult kurbus ja rõhumine.

Kui Paulusel ja Siilasel oleks olnud niisugune usk, nemad poleks teinud rahutuks vangihoonet keskööl Viilipis, ega poleks Kaleb, Jevunne poeg, küsinud mäe pärast, mida omasid Enaki pojad pärast seda, kui ta oli saanud kaheksakümne aastaseks. Ta oleks parem võinud öelda: „Mina olen vana mees, minul on aeg tagasi astuda. Las mõned nooredmed ajavad ära Enaki poegi.“ See, kes on kooskõlas taevavägedega, kelle võimalikud sidemed pole katkestatud, võib küll öelda, et tema on kaheksakümne aastat vana, kuid et temal pole mingit ühist võitlust vaenlasega — seda ei iialgi.

Seepärast on suurima tähtsusega, et meie otsustame oma enese mõistuses, kas meil on või pole mitte seda usku, mida meie näeme endi ümber, kõik, mida mõtles Issand Jeesus, kui ta andis oma elu, et ta võiks vabastada meid patuorjusest ja „kõikide käest, kes vihkavad meid.“

Meie uus rahvusvaheline sekretär.

Neil päevil kindral ülen-das komandör Georg Mitchell rahvusvaheliseks sekretäriks Päästearmee töö üle Euroopas, Kanadas, Austraalias ja Uuel-Meremaal.

Komandör on ohvitser Päästearmees juba 40 aastat. Suurem osa sellest ajast on tema teeninud rahvusvahelises pääkorteris

Komandör G. Mitchell.

Kui ingel ilmus Joosepile, kuulutas Jeesuse sündimist, ütles ta: „Sina pead temale nimeks panema Jeesus, sest Ta päästab oma rahva nende pattudest.“ Tema ei öelnud „kõik rahva“, sest ta teadis, et mõned ei hakka jälgima Kristusele: nii näib olema üsna selge, et meie peame esiteks saama „Tema rahvaks“ ümberpööramise läbi, ja siis Ta päästab meid patuvõimusest ning patustamise soovist.

Paulus, kirjutades Eeveseuse kristlastele, räägib Kristusest, kes on armastanud neid ja annud ennast nende eest, et tema võiks „pühitseda ja puhastada“ neid ja enesele seada „auliseks koguduseks, kel ei ole ühtegi viga, ega kortsu ega muud sellisarnast, vaid et ta pidi olema püha ja laitmata“. Peetrus seletab ka, et „seks olete teie kutsutud, et ka Kristus on teie eest kannatanud, ja teile tähe jätnud, et teie peate käima Tema jälgedes, kes ei ole teinud pattu ja kelle suust pole leitud pettust.“

ja on vastutava koha pääl olnud. Pääl oma otsekoheste kohustuste juhatasta 25 aastat rahvusvahelise staabi orkestrit. Viimase 8 aasta jooksul juhatasta tema Armeed tööd hääl eduga Rootsis. Tema juhatusel edenes sääl Armeed tööhästi. Palugem, et Jumal õnnistaks komandöri selle uue vastutusrikka töö juures; südamlukult tervitame teda ka Eestis, kui saabub aeg, mil ta meid külastab.

Seda elu nimetatakse mitme nimega: kõrgem elu; pühitsetud elu; vaimuga täidetud elu, ja kuigi iga nimi on üsna õige iseeneses, võib olla, viimati nimetatud on mõista kõige kergem. Paulus ütles neile, kes ei saanud muud kui Johannese ristimist: „Kas olete saanud Püha Vaimu, usklikeus saades?“ ja kirjutades Eeveseuse kogudusele ütles: „Ärge jooge endid täis viina, kust õnnetu elu tuleb, vaid saage täis Vaimu.“

Mõned võivad küsida, kas kõigil ristimistel on Püha Vaimu või ei; see ei tähenda omada Püha Vaimu, vaid olla täidetud Püha Vaimuga. Ükski pole iialgi kuulnud Egiptusest ilma Niiluse jõeta, aga see, mis hoiab Egiptuse elu, ei ole mitte, et sääl on Niiluse jõgi, vaid Niiluse täitmine ja ülevoolamine. Kui Jeesus rääkis „elava vee jõgedest“, mis voolavad välja neist, kes on Tema järelejäijad, siis mõtles Tema selle ülevoolava vaimuelu pääl. See tähendas vanasti, esiteks Iisraeli rahvale välja tulla Egiptusest, kuid teiseks oli, et olla Kaananis; see, kes neid välja viis ühest maast, viis neid ka teise sisse.

Hing, kui ta soovib seda läbielamist, peab anduma Jumalale nagu savi pottsepale. Kuid see ei anna veel mingil viisil õnnistust, eemaldab vaid raskused. Järgmine nõutav asi on usk. Usk on tarviline asi ande vastuvõtmiseks. Sõber võib vabalt annetada meile ühe anni või kingituse, aga seni kui meie pole seda vastu võtnud, ei ole see meie omandus. Seda tingimust saavad inimesed rohkem aru pattude andeksandmises, mis aga käib igapäevase võidu elu kohta, võtavad nemad vastu, et nemad küll on usu läbi päästetud, kuid nad peavad nüüd elama tegudega.

Apstel ütles: „Kui meie olemas vastu võtnud Issandat Jeesust Kristust, siis käime Temaga.“ Nii kuidas meie usaldasime Teda pattude andeksandmises, usaldame Teda ka pühasti elamises.

Mõtteterad.

Kodu on laboratoorium, kus on valmistatud kõik parimad vourused.

* * *

Suured kristlased tulevad välja igapäevase pühendamise ja pühitsuse elust. Nemad arenevad aegamööda.

Kindral Higgins

ühes prouaga reisis septembri algul Kanadasse pikemale sõjakäigule. Sõites üle ookeani kindral astus maale Nyfaundlandis ja kõige päält külastas St. Jonsi linna. Nagu ajalehed teatavad, ootas kindralit ja tervitas jaamas viietuhandeline rahvahulk. Ka avalik tervitus koosolekul oli väga südamluk; sellest võtsid osa kolmtu-

hat inimest, mis moodustas kümneidiku osa kõigist linnaelanikkudest. Kindralit tervitasid linnapääl, kuninga esitajad ja teised juhtivad isikud linnas. Teisel päeval kindral võttis vastu Päästearmeed kõikide tööhäradeparaadi, mis läks edasi sõjaväe mälestussamba juure. Kindral pani pärja Nyfaundlandi sõjaslangenute hauale. Pühapäeval päälöunasel koosolekul viibis kuberner sir John Middleton. Päästearmeed tööd kirjeldades kindral huvitas ja liigutas vägevasti tervet suurt koosolekut. Ohtul oli vägev päästmiskoosolek. Suur arv isikuid otsis rahu Kristuse risti juures.

Soovime meie juhtidele Jumala rikkalikku õnnistust nende reisidel veel kaugemal.

Rahvusvahelised teated.

Rootsis. Septembri algul ilmus Rootsis uus territoriaal-juht, komandör Rich ühes prouaga. Mitte üksi Armeed seltsilised ja sõbrad tervitasid teda soojalt, vaid ka ajakirjandus pööras suurt tähelepanu sellele sündmusele. Komandöri tervitus peeti suuremas Stockholmis auditooriumis saalis. Oli näha isegi kohalike vabakirikute esitajaid. Samal kuul on Rootsis suur ohvitseride ümberpaigutamine. Ümber 550 ohvitseri saavad oma jumalaga jätmise käsutused, minna töötama teise koha pääl. See on suur liikumine, mida alati toimetatakse eeskuljliku korra järgi. Päästearmeed ohvitseril sõna täies mõttes „pole jäädavat kohta“.

Jamaikas pärast suurt põuda algas mõnes kohas nälg. Päästearmeed ruttas kannatajatele abiks ja jagas välja suure hulga toiduaineid ja riideid. Ühekordse sõiduga, andmata teisi ülespidamise abinõusid, jagati ainult 7000 leiba ja riideid.

(Järg 6. lhk.)

Poiste flöötidebrigaad Päästearmeed koloniis Iõunapoolses Indias.

Päästearmeed abiandmise punkti õed Jaapanis viivad väikseid lapsi rohelisesse.

Asutaja surmapäevaks.

20. augustil 1912. a. — 17 aastat tagasi — läks William Booth, Päästearmee asutaja, igavesse ausse. Toome siin kohal kirjutuse, mis oli ära trükitud Londoni suuremas ajalehes „Daily Mail“ „Aastapäevade“ osa all: „Täna tuleme meele lugejaile seda geeniusse puudutamist, kui tahetakse — jumalikkude võimu, mille läbi tundmatu tänavjuttlastaja lõi enesele sissepääsu riigimeeste nõukokku ja kuningate lossidesse.“

Sadanded häid ja tegevaid mehi on asutanud väikseid kristlikke ühinguid ning „Kristlikke misjonereid“ — need surid välja —, ja ainus kroonika nende nimede ja töö üle on kirjutatud raamatusse, mis pole kättesaadav meile, inimestele.

William Booth oleks ka kergesti võinud saada üheks niisuguseks meheks. Kas oleks „pastor“ Boothi nimi, „Ida-Londoni äratusühingu“ asutaja nimi, kes jutustas tänavurkadel ja kes oma Mooses sarnase kõneosavusega oskas joomarite suust välja meelitada laule ning palveid — kas see nimi oleks leidnud vastukaja kõigis viies maailmajaos?

Niisugused olid olud 1877. aasta ümber.

Aasta 1878 tõi otsustamise: sündis Päästearmee kui niisugune, ja ehitati üles oma seadustes ja korraldustes parimate olevate eeskujude järgi, väike sõjavägi, mis pidi käima pikka ja algul nii rasket rada.

1902. a. oli kindral juba niivõrt tuntud isik Inglismaal, et ka teda, arvesse võttes tema teeneid ja kuninga Eduardi tungival soovil, paluti osa võtta kuningas kroonimisest Westminster Abbeyas.

Veel oma elupäevil võis kindral Booth näha, kui kiirelt kasvas tema

Meie palve seisukoht.

Mõne inimese palved on kui tõeline õnnistus — näib, et neile vastatakse enne, kui nad on seda väljendanud. Meil on alati rõõm omada neid juhtumiseks meie avalikes palvetes.

Sääl on teised — kui meie võime öelda, — kes ei aita meid suurelt, siiski meie lähikesime kaugele, kui ütlesime, et nad ei ole südamlikud.

Meie imestame, nähes palvetamas üht väga hästi tuntud meest rahva seas, käed taskus. Ainult komme, ja niisugune palve ei avalda mõju. Kuid tema teeb iseenele kahju. See näib halvana. Ja nõnda meie imestame, kas mõned inimesed ka teavad, kuidas kogu nende palve on hukatuseks neile, kellele see on ohverdatud, palve, milles nemad hooletult viskavad „aamen“ ja lähevad järgmise töö juure. Paljud inimesed paluvad ühekorraga Meie Isa palvet ainult sõnu välja puistates; niisugune palvelaad teeb avaliku palve ükskõikseks ja jätab külmaks.

Noorsoo keelpillide muusikandid.

Päästearmee. Ta alustas 120 ohvitseriga ja 75 korpusega, ja tema surma ajal oli juba 80.000 korpust ning 13.000 ohvitseri. Ta võis üle elada seda, et tema vastaste ettevõtte (mõnda aega nimetatud „luukere-armeeks“) ebaõnnestus ja varsti kadus vaatepiirilt...“

Rahvusvahelised teated. (Algus 5. lhk.)

Birma. Meie reisi-misjonärid teatavad, et mitte kaua aega tagasi nad külastasid üht küla kõrgel mägestikus. Peeti koosolek paljude teiste päästmist otsijate keskel, kus viibis ka üks kohalik päalik. Koosolekust võtsid osa peaaegu kõik kohalikud elanikud.

Hollandi Indias. Valgus pidalitöbistele. Keegi kohalik elektritarbeasjade firma kinkis meie pidalitöbiste koloniile Koendora, Sumatras, elektriproducteerimise masina kõigi tarbeasjadega, sisse viies terve kolonii ehitustele elektrit. Ande andmise juures rõõmustas niihästi andja kui ka vastuvõtja.

Inglismaal. Birminghami koduühing korraldas rohelist pühad naisotsiaalse töö asutuse aias ja annetas sel puhul asutusele kuus uut voodit. Peost võtsid osa üle 600 koduühingu liikme.

Meie senine rahvusvaheline sekretär komandör J. Gunningham ülen dati neil päevil kindrali poolt Armeed töö juhiks Uuel-Meremaal.

Saksamaal. Nagu lugejaile võib olla juba teada, lahku territoriaaljuhataja Saksamaal Mary Booth oma seniselt kohalt. Tema asemele on kindral määratud komandör-leitnand Bruno Friedrichi, kes seni oli töö juht Tshehoslovakkias. Oma ametikohuse täitmisele asub ta oktoobri esimeste päevade sees.

Päästearmee töö kurtummade seas.

Tähtis haru Päästearmee tegevuses Rootsis on töö kurtummade ja pimedate seas. Kaks seltsilist, kes seisavad selles erilises töös, viibisid hiljuti paar nädalat Olandi saarel, mis asub keset Balti merd. Nad külastasid õnnetu inimesi nende kodudes ja pidasid avalikke koosolekuid.

Üksikud kurtummad inimesed reisisid viisteist kilomeetrit, et võiksid osa võtta koosolekuist. Nad nutsid sääl rõõmu pärast, sest nagu nad teatasid ohvitseridele, olid mõeldud paljud aastad sellest, mil neil oli eesõigus kuulda Jumala sõna nende emakeeles. Siit pääle oli Päästearmee seltsilistel sõita palju kilomeetreid, et jõuda kohta, kus elas üks vana, kurtumm mees. See mees oli alati oodanud, et kohata kedagi, kes oleks võinud talle tuua läkitust Jumalalt. Üks ohvitseridest kirjutab seltest järgmist:

„Me ei unusta iialgi mälestusi tundidest, mis meie veetisime oma vana sõbra majas. Vanake jutustas meile, et tema hing olla igatsenud selle läkituse järgi Jumalalt ja oodanud seda. Ta hoiab sügavas südames kõike hääd, mis ta sel päeval kuulnud.“

Hiljuti korraldati kogu maal pidustus kurtummade häaks. Pidustusest Upsalas võttis osa üks vana, pime mees, kellel oli suureks rõõmuks müüa

väheseid ära kirju esimesest väljaandest pimedale. Tema nagu säras rõõmust, keda leides naisohvitserile järgmise väljaande üle. Vanamees palus teda, saata talle mõned lehed, niipea kui need on ilmunud; „sest meie ei tea mitte, mis võib juhtuda tulevikus“, vastas ta. Enne kui oli valmis ajalehe järgmine väljaanne, saabus teade, et vanake on surnud.

Paljud kurtummad külastavad koosolekuid Taanis. Evangeeliumi kuulutab märkide keeles üks ohvitser, kellele see töö ülesandeks tehtud. Üks kurtumm mees hääst perekonnast sai sügavasti liigutatud ja tundis oma pattu. Viimase koosoleku järel tunnistas ta, et ta oli raha omandanud kurjal teel äris, kus ta teenis, ja et ta ei olla leidnud rahu, kunni ta kõike pihtinud oma ülemusele. Ohvitser läks ühes temaga võimude juure, ja vabatahtliku ülestunnistuse tõttu ei karistatud meest, vaid ta vabastati töötuste põhjal, et ta varastatud raha jälle tagasi maksab.

Varahommikul.

Üheksa päeva olukorda Jumala sõnast.

1. Abram tõusis üles üsna vara hommikul, kui Soodom ära hukati, ja läks samasse paika, kus ta kõnelnud Issandaga, et vaadata ümbrust, mida oli hirmsasti karistatud. Ta oli selles veendunud, et Issand teostab oma sõna. Seepärast ei saanud ta rahu magamiseks. Varahommikul tõusis ta üles. — Inimesed, kes on tõsiselt mures oma hingeõnnistuse pärast, tõusevad vara üles, et palvetada Issanda poole. — 1. Moosese 19:27, 28.

2. Abram tõusis üles varahommikul, kui ta tahtis lisakit ohverdada Jumalale. — Jumal hüüab ka meie poole, et meie ei jääks ootama, kuni on käes meie eluüht, vaid et meie varakult jälgiksime tema juhatusi. — 1. Moos. 22:3.

3. Jumal ilmutas end Jaakobile unes. Ja niipea, kui Jaakob oli mõistnud, mida Jumal nõudis temalt, tõusis ta hommikul vara üles, korraldas altari ja austas Jumalat. — 1. Moos. 28:18.

4. Kui Jaakob päästeti, võitles ta õõ läbi Jumalaga, kuni tõusis hommikkoit, siis oli ta enda läbi võidelnud. Ta tundis Jumalat nii selgesti kui mitte iialgi varemalt. Varasel hommikul sai ta uue nime. — 1. Moos. 32.

5. Kui Iisraeli-lapsed olid kõrbes, korjasid nad igal hommikul mannat, enne kui üles kerkis päike, mis oleks kõik ära sulatanud. Ka meie peaksime hoolitsema endi vaimlise toitmise eest, enne kui päeva palavus (kiusatused ja töö) meid väsitab. — 2. Moos. 16:21.

6. Kui Jeesus oli viibinud üks õõ Ölimäel, läks ta varahommikul templisse ja õpetas rahvast, kes tulid tema juure. Sel tunnil andestas ta ka ühele naisele, kes oli suur patune. — Joh. 8:2.

7. Jüngerid viibisid õõ läbi kalapäügil, kuid ei saanud ühtegi; aga kohates Jeesust varahommikul, said nad nii hää saagi, et nad vaevalt suutsid noota välja tömmata. — Joh. 21:4.

8. Markuse 1:35 loeme, et Jeesus tõusis üles „varahommikul enne valget“ ja läks kõrvalisse kohta, et sääl palvetada. Lühike aeg pärast seda sai ta raskesti katsutud; kuid Ta oli kogunud jõudu, kurjale vastu panna.

9. Maarja Magdaleena tuli vara Jeesuse haua juure, kui päike tõusis, ja sai Issandalt esimese ülestõusmislaktuse. Naised said varahommikul ülesande — kuulutada evangeeliumi ülestõusmisest. — Mark. 16:2.

Proua brigadör Johanson külastas koduühingut Tallinnas.

Laupäev - esmaspäev, 17.—19. aug. oli meil rõõm viibida ühes proua brigadör Johansoniga. Igtusisega ootasime teda, ja Jumal tarvitas teda meile õnnistuseks. Laupäevaõhtune koosolek oli välja kuulutatud agiteerimise koosolekuna koduühingule. — Kõneles proua brigadör koduühingu eesmärgist ja ülesannetest, ja meil sai rõõm osaks vastu võtta 5 uut liiget. Pühapäev oli põlvaks meie Issanda õuedes. Pühitsuskoosoleku teem oli küsimus: „Kas sa mind armastad?“ Meie igaüks tundisime väga hästi, et meie vajame rohkem seda tõstist jumallikku armastust, mis ei otsi omakasu, vaid annab end võitlusesse teiste eest. Palju oli ka neid, kes palvekoosolekul ruttasid armutrooni juure, et otsida uut jõudu ja suuremat armastust. Päälelõunasel vabahu koosolekul ei olnud nii väga suur hulk rahvast kogunud, põhjuseks oli vihmane ilm, kuid ometi peeti lühike ja hää koosolek. Pärast seda läksime marssides oma ruumi, kus peeti selle päeva viimane koosolek. Siia kogunes arvurikas rahvahulk, ja meie tundisime, et Jumal oma Vaimuga oli meile väga ligi. Niihästi laulud kui ka tunnistused ja sõnum, mida meie kuulsime

Grupp koduühingu jalutuskäigult. Keskel proua brigadör Johanson.

proua brigadörilt, oli Jumala Vaimuga täidetud ja rääkis südamele vastu. Palvekoosolekul pandi meie usk proovi pääle, kuid viimaks pidi vaenlane põgenema, ja kolm hinge otsisid ja leidsid päästmist Jeesuse Kristuse läbi. Halleluia!

Esmaspäeva lõuna ajal kell 12 kogunesid koduühingu liikmed kokku, et välja sõita rohelisse. Taevas oli pilvine ja meie mõlesime, kas peame minema või koju jääma. Kuid päikene tuli pilvede tagant nähtavale, ja meie läksime, lootes Issanda pääle. Meie jõudisime ilusale Piritale, kus jõime teed ja kohvi ühes kaasavõetud leivakotiga. Pääle selle oli meil lõbus ajaviitmine, ühtlasi tehti mälestuseks üks ülevõetle osavõtjaist (hulka polnud suur, põhjusel, et paljud olid maale ära sõitnud). Nii oli meil veel üks koosolek, kus melle jälle rõõm osaks sai, kuulda proua brigadör Johansonit. Kui meie siis veel olime vaadelnud Piriita kloostri varemeid, pöörasime tänuilukude südametega koju poole tagasi, tänades Jumalat aulise päeva eest. Olime karastatud niihästi ihu kui ka hinge poolest. Meie täname proua brigadörilt külastamise eest ja ütleme jälle tere tulemast meile!

Nii tahame päevil, mis meil ees on, teha oma kõige paremat, et päästesõda võiks Eestis edasi minna. Jah, ma tean, võidame, kui me võitleme Kuninga eest!

Jumala ja hingede eest Ruth Molin.

Kristlik vastus.

Prantsuse revolutsiooni ajal pidi põgenema üks surmamõistetud krahv, õnnetu kuninga Louis XVI-da endine minister. Pooleldi surmani väsinud, leidis ta lõpuks sõbralikku vastuvõttu ühe jutlustaja Cambsi majas. Neli päeva varjas teda vaimulik isikliku suure hädahuga ühe kabeli altari laua all, kuni ta võis aidata krahvi põgenemisele. Mõne aasta pärast, kui jälle olid saabunud rahulikud ajad, kohtasid mõlemad juhuslikult ühes seltskonnas. Sääl astus jutlustaja juure üks daam, madam de Stael, kellele krahv varsti pärast sündmust jutustanud sügavasti liigutatud südamega oma pääsemise lugu, ja tõi ta krahvi juure, öeldes:

„Härra krahv, ma toon siin teie elupäästja.“

„Kahjuks pole mul au tunda seda härrat,“ vastas krahv ja pööras jutlustajale selja.

„Kuidas tasute seda, härra jutlustaja?“ küsis daam üllatunult.

„Armuline proua,“ vastas ta, „kui ma peaksin kohtama seda härrat samas olukorras, näitaksin ma talle sama teenistust nagu tolgi korral.“

Mõistatuse lahendus.

Saksa ajaloolane L. Ranke ütleb, et ta on leidnud Jeesuses maailma võtme. Kuni selle ajani oli inimkonna ajalugu talle mõistamatu, selles puudus temale õige mõte. Nii saab ka iga inimel, nõnda ka sinu elu õige mõtte, kui oled leidnud Jeesuses oma eluvõtme. Inimene on iseendale suramõistatus nii kaua, kuni ta on leidnud mõistatuse lahenduse enda vabastamises Jeesuse vere läbi. Sulle pakutakse ristis andestust, elu ja õndsust. On sul seda? On see kõik sinu omandus?

Lehed, mis iialgi ei sure.

„Kelle lehed ei pudene.“ Laul 1:3.

Kuidas lehed langevad ja katavad meie muruplatse ja kõnniteid sellel aastajal! Langenuid lehed räägivad kaduvalt elust. Kuid laulja räägib lehist, mis iialgi ei pudene ega sure.

Suremata lehed. Ja „need lehed on sümbolid õige inimese suremata mõjust. Nii võib temast öelda: „surnud, siiski räägib.“ Lugeja, lase, et sõnum langenuid lehtedest kutsuks sind patukahetsusele ja Jumala juure.

Seadus ja evangeelium.

Mõned tööliselid olid tegevuses sellega, et lõhkeainega purustada kaljut, ja kui kõik oli valmis ning süütenõr pidi pandama põlema, hoiatasid nad igaüht, lähenemast hädaohtlike kohale. Nüüd süütasid nad nõõri ja hoidsid ise eemale. Kohkudes nägid nad aga, kuidas üks väike poiss jooksis kardetava paiga poole. Tugevad tööliselid hüüdsid lapsele: „Tagasil! Tagasil!“ Rõhkem ei võinud nad midagi teha. Kuid poiss, kellel oli samasugune loomus nagu meil kõigil, jooksis seda rutem hädaohtu. Mehed hüüdsid jälle: „Tagasil! Tagasil!“ kuid nad olid võimetud; see ei olenenud mitte nendest, vaid lapsest. Lapse ema, kes hüüete tõttu saanud tähelepanelikuks hädaohu vastu, laskub põlvile, laotab käed laiali ja hüüab: „Tule ema juure! Tule ema juure!“ Poiss peatub jooksul, pöörab ringi, viivitab ühe silmapilgu ja jookseb siis otsejones ema kätte vahele ja nõnda, kuules ema hüüdu, pääseb ähvardavast hädaohust. — Mida ei saavutanud kõik tugevate meeste hüüded, see saavutati ema mäheha hääle läbi. Meeste hääled oli nagu seadus, mis hüüab: „Sina pead ja sina ei pea mittel“, ema hääle oli nagu evangeeliumi armas hüüd: „Tule Jeesuse juure! Tule Jeesuse juure!“

Spurgeon.

PÄÄSTEARMEE

Tallinna I korpus

Üus Sadama tän. 11-a Tallinn

Ensain Ernst Molin, Juhtiv ohvitser

Koosolekute aeg:

Pühap.: kell 10 e. l., kell 3 ja kell 7.

Ärip.: teisip., neljap. ja laup. kell 1/3.

Pühapäevakool igal pühap. k. 1/2 1 p.

„Sõjahüü“ võitlejaid. Aunimestik septembris.

Sõdur	Eva Vikman	127 eks.
„	Hilda Sandberg	75 „
Envol	Lisa Bakul	60 „
Ensain	Ernst Molin	59 „
„	Ruth Molin	58 „
Sõdur	Vladimir Muul	55 „
Seers.	Allide Tennisberg	50 „
Sõdur	Meeta Tauberg	50 „
Muusik.	Ädele Salm	50 „
Sõdur	Lisa Ratiik	50 „
„	A. Tõkkö	45 „
„	L. Kriikmann	35 „
Seers.	Julia Kanter	35 „
Sõdur	Alice Lõuke	30 „
„	Feodosia Leemann	30 „
Kandidaat	Hilda Eiman	30 „
Seers.	A. Letner	25 „
„	Vilhelmina Kalla	25 „
Sekr.	Anna Mällo	25 „
Kassah.	Jaak Kält	25 „
Sõdur	Robert Nee	25 „
„	Sofie Tiitsmann	25 „
„	E. Reinberg	25 „
„	V. Leemann	25 „
„	V. Pridikov	25 „
„	J. Deubner	25 „
„	A. Sagar	25 „
„	Emilie Niemann	25 „
„	Elisabeth Ahlberg	25 „
„	Alvine Kreos	25 „
„	Lovisa Damm	25 „
„	Julius Schmidt	25 „
Muusik.	Hilda Olu	25 „
Nekrut	Erik Pruuv	25 „
„	Artur Tuisk	25 „

Lõikusepäha annetuse andmise koosolek natuuras

peatakse Päästearmee ruumes, Üus Sadama t. 11-a.

Teisipäeval, 1. oktoobr. kell 7 õhtul.

Äiaviili, puuvilli, kompvekid, numbrilaua asjad, jne. saavad tänuaga vastu võetud.

Kõneleb jutlustaja **H. Kokamägi**.

Väljamüügi-õhtud

peatakse neljapäeval, reedel ja laupäeval

3., 4. ja 5 oktoobril kell 7 õhtul.

Laul ja muusika. Kõne.

„Kõige suve ilu“ (Ettekanne)

näidatakse igal õhtul.

Igal õhtul ise kõnepidaja.

Vabatahtlik sisseminek, alammäär 10 senti.

Pühapäeval, 13. oktoobril kell 7 õhtul

Lõikusepäha altari - jumalateenistus.

Sõdurite sisseõnnistamine ja noorsoo sõjakäik.

Tallinna korpuse võitlejate read on muutunud tihedamaks selle läbi, et 8. sept. õnnistati „tule ja vere“ lipu alla uus grupp sõdureid, kes töötasid truudust oma Issandale ja Päästearmeele. Nende säravaist silmist paistab välja taevalik rõõm, mida maailmal ei ole pakkuda. Igaüks neist kasutas võimalust tunnistada oma Päästjast, väljendades ka seda, et nad ei ole veel iialgi ennem olnud nii õnnelikud kui sel õhtul. Ligutaval kõlas palvekoor: „Ainult Sind, ainult Sind, armas Jeesus, ainult Sind...“ Võtku Issand kanda ja hoida seda uut võitlejate hulka, et nad võiksid olla kui hiilgavad tähed keset pimedat maailma.

Ühtlasi selle päevaga algas ka „Noorsoo sõjakäik“, mis kestis kuni 15. septembrini. Neljapäeval, 12. sept. asutati „Noorsoo leegion“. Paljud olid sellest huvitatud ja andsid üles oma nimes. Laupäeval, 14. sept. oli laste demonstratsioon, kus nad kandsid ette ilusaid laule ja deklamatsioone. Pühapäevakooli töötajad kandsid ette ka omalt poolt ühe laulu. Eriilist huvi pakkus igaühele pühapäeval, 15. sept. kõige väiksemate laste esinemine oma „liivakastiga“. Need on lapsed 3—8 aasta vanuses, kellele selgitatakse piiblilugusid piltide ja liivakasti abil. Ülevaltähendatud koosolekul katsuti näidata seda rahvale, et nad võiksid selgemalt pilti saada tööst nende kõige väiksemate seas. Jumal õnnistagu seda tööd, et see võiks palju vilja kanda!

Anna Mällo, noorsoo-sekretär.

Laula Jumalale auks.

1.

1. Külva sa hääd seemet vara elualgu, teisi päästma tõtta, ennast ohverda. Varsti jõuab sügis, millal võidurõõmus üheskoos kõik põllult vihud kogume.

Koor: :: Vihud kogume, ::
Võidurõõmus põllult vihud [kogume.]

2. Kui sa nuttes külvad elu noorel ajal, sõdant jõud anda — Jumal tasub sul'. Pisaraid ei ole sellel rõõmupäeval, kui me kord kõik lähme lõikust koguma.

3. Külva päiksepajstel, ehk kui taevas [pilves,
külva, hoolimata eluraskustest,
Kui on valmind viil, valud otsa lõpnud,
viljalõikusele ruttab hingeke.

2.

1. Lõpnud lõikuseaeg, suvi mööda on läind ja palved on vaikunud nüüd. Päikest enam ei näe, rahuõmmik on käes ning lõpnud ka päästmise hüüd.

Koor: Kui ju suvi on läind, lõikus sal- [vedes sää],
kui sa kohtusse läed, kuidas seis- [ma siis jääd,
kas havana hulgas end näed?

2. Kui on kõlanud ju laulud taevastest aust ja laulud, et armaueg veel,
kas sind, patune hing, kellel Jumalat polnd, õõ igavest ootamas eel?

3. Kui need pühad on läind, vabaks maa- [ilmast saand,
kõik Kuninga trooni ees sää],
oh, kuidas kolamas siis nende ühine laul,
laul Päästjale taevasel väel.

4. Ütle, patune, nüüd, kas sul rahul on ei karda sa kohut, mis ees? [hing,
Kas võib kanda su vaim eluraskusi nüüd,
et surra võid lootuse sees?

3.

1. Kui see igavene hommik koidab kalli [rahuga,
taevas hingamise aeg on alanud,
siis saan pärlivaravatest sisse minna rõõ- [muga,
taevariiki, mis mul armust valmistud.

Koor: :: Kui mind Issand koju kutsub ::
Saan ka mina seista Tallie järje ees.

2. Iga rahva suguharust kogub Issand [omaksid,
viib neid väevast Sionisse elama.
Ka need kõige kõlvatumad, kes ta sisse [uskusid,
saavad rõõmu tunda ühes teistega.

3. Kui see vägev lauluhelin kõlab läbi [taevaste
ja kui Kuningas end au sees ilmutab,
siis sest õnnistusest osa saan ka mina, [põrmuke,
Talle vere läbi, mis mind puhastab.

Vastutav toimetaja: envol L. Bakul. Väljaandja: „Päästearmee“, Tallinnas, Ü. Sadama tän. 11-a

J. & A. Paalmann'i trükk. Tallinnas, V. Karja tän. 12. 1929 a.